

ಇದು ಕಥೆಯಲ್ಲ

ಹಿಂದಿ ಮೂಲ: ಅಮೃತಾ ಪ್ರೀತಂ

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ: ರೇಣುಕಾ ನಿಡಗುಂದಿ

ಕಲೆ: ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಸಿದ್ಧಪಾಲ

ಅಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲು ರಾಶಿ ಬಿದ್ದಿತ್ತು ಮತ್ತು ಸುಣ್ಣವೂ ಬಹಳಷ್ಟಿತ್ತು. ಇನಿತು ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಇವೆರಡೂ ತುಸು ಗೋಡೆಯಂತೆ ಎದ್ದು ನಿಂತಿದ್ದರೆ ಮನೆಯ ಗೋಡೆಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಹಾಗೇನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅವು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಉದ್ದುದ್ದಕ್ಕೆ ರಸ್ತೆಯಂತೆ ಚಾಚಿಕೊಂಡವು ಮತ್ತು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಬದುಕಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ಆ ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಹೋದರು.

ಈ ರಸ್ತೆಗಳು, ಪರಸ್ಪರ ಪಕ್ಕೆಯಿಂದಲೂ ಟಸಿಲೊಡೆಯಬಹುದು, ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರ ದೇಹವನ್ನು ಸೀಳಿಕೊಂಡೂ ಹೋಗಬಹುದು. ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ಕೈಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಫಕ್ಕನೆ ಮಾಯವೂ ಆಗಬಹುದು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅವು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಪರಸ್ಪರಲ್ಲೇ ಲೀನವೂ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಬೆರಳೆಣಿಕೆಯ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಭೇಟಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾವಾಗೆಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗದು. ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ಅವರಿಬ್ಬರ ಪಾದಗಳಡಿಯಲ್ಲಿ ಹರಡಿಕೊಂಡ ರಸ್ತೆ ಅಚಾನಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದನ್ನೊಂದು ಕೂಡಿಕೊಂಡಾಗ!

ಫಳಿಗೆ ಎರಡು ಫಳಿಗೆ ಬಹುಶಃ ರಸ್ತೆಯೂ

ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ನಿಂತುಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು, ಅವರ ಕಾಲುಗಳಂತೆ...ಆಗ ಬಹುಶಃ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಕಟ್ಟಡೇ ಹೋದ ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ನೆನಪಾಗುತ್ತಿತ್ತು...

ಕಟ್ಟಬಹುದಿತ್ತು, ಆದರೇಕೆ ಕಟ್ಟಲಿಲ್ಲ? ಈ ಯೋಚನೆ ಬಂದದ್ದೇ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಹೈರಾಣಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪಾದದಡಿಯ ನೆಲವನ್ನು ಶೂನ್ಯವಾಗಿದ್ದಷ್ಟಿರುತ್ತಿದ್ದರು... ತಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಭೂತಾಯಿಯ ಒಡಲಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವರೇನೋ ಎಂಬಂತೆ... ನೋಟ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ತಮ್ಮ ಕನಸಿನ ಮನೆಗೆ ಪಾಯ ಹಾಕುತ್ತಿರುವವರಂತೆ ಮಗ್ನತೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ನೆಲದಲ್ಲಿ ನೋಟನೆಟ್ಟು ಮೈಮರೆತು ನಿಂತಿರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕೆಲವು ಬಾರಿ ನಿಜವಾಗಲೂ ಅವರ ಕನಸಿನ ಮನೆ ಅಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ನಿಂತಿರುವಂತೆಯೂ, ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೂ ಅನಿಸಿ ಪುಳಕಿತರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇದೇನೂ ಅವರ ಹರೆಯದ ಕಥೆಯಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚಿಗಿನದೇ, ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನ ಕಥೆಯೇ. ಒಂದು ಸರಕಾರಿ ಮೀಟಿಂಗಿಗಾಗಿ 'ಸ'ನ ಶಹರಿಗೆ ಬಂದಳು 'ಅ'. ಬದುಕು 'ಅ' ಳಿಗೂ 'ಸ'ನಷ್ಟೇ ಸಮಾನ ಸ್ಥಾನಮಾನ